

(המשך מעמוד 10)

ומטיח את ראשו בו בתקווה להפילה במקום לעקוף את המיכשול. אין לקבל טיעונים של "אייאפטר" אין להתייחס ואין להפסיק את מאמצי החיפוש אחר מצב שלום, כי זו מטרתנו הראשונה הן מהורה הצדקה לקיומנו (במיוחד לפי דת ישראל). בואת נוכחה את היותנו עם סגור לה - במאמץ להמר על השלום. שנאמר: "רודף שלום", משמע יום פשרות. ישראל קיני, טהראן, איראן

לא פטורות מרווח

כשסמתי מטהראן לישראל, קניתי שתי הפיסות סיגריות מרלבנרו באותו היום, אחת בתנודת הפטורה ממכס בטרהאן והשנייה במטוס אל-על. בטרהאן שילמתי עבור הקרטון, המכיל 10 קופסאות, 3.5 דולר, ואילו במטוס אל-על היה מחיר הקרטון 5 דולר. מה גרם לטרהאן במחירי? כשסמתי חזרה ממטוס אל-על לטהראן ביקרתי בחנות פטורת-המכס בלוד, וגם שם היה מחיר קרטון מרלבנרו 5 דולר, כמו במטוס אל-על. באותה חנות קניתי מכשיר רדיו טייפיקסטות תוצרת שארפ במחיר 128 דולר. כשהגעתי חזרה לאיראן, נדהמתי להיווכח כי יכולתי לקנות רדיו זה במחיר זהה ואף זול יותר, בחנויות המשלמות מכס ומס על-פי החוק האיראני.

מה גורם לשוני מחירים זה? עושה רושם שהחנויות הפטורות ממכס בלוד גורפות רווחים אדירים על השבון הישראליים התמימים הנוסעים לחו"ל, והחושב בים שקנו "מציאה".

יוסי פרחי, איספן, איראן

הנחיות ארוזיון 1979

בהתייחס למיכתבה של שושנה פלץ מהרצליה (העולם הזה 2124), ברצוני לציין שלושה דברים:

● האמת ניתנת להיאמר, שרבה מיי כאלו היא אומנם המנהה הלאומית שלנו ואכן קנתה לה את הזכות להנחות מאורע כה מכובד, אולם היא אינה "בינלאומית" בכל הנוגע להופעה; דפסי התנהגות, שפות וכיו"ב. רבקה'לה היא ה"עמך" שלנו, עם הבדיחות הטיפוסיות האופייניות לנו, הן הומור שבו וכל בהווייתנו. אני חושבת שלמיקרה זה היא מתאימה לתפקיד, אף לא מבחינה ייצוגית.

● לתפקיד כמו הנחיות פסטיבל הן ארוזיון, יש לקחת אדם ייצוגי, המדבר את השפות הנוספות הנדרשות (אנגלית וצרפתית) על בוריון, בעל הופעה מרשימה, קסם אישי ולא רדודוק הומור צבאי טיפוסי. הנחיות הארוזיון אינה דורשת אימפרור ביצועה או הצחקת קהל.

● הגיעה השעה לתת את הדעת על כך, שבמידה שיימצא אדם נייטראלי הן מתאים לתפקיד מכל הבחינות, שיקבל לידיו את ההודמנות להנחות מאורע זה, יפתור העניין איאלו סיכסוכים קטנוניים של יוקרה בין המועמדים להנחיה, ומי יודע אם זה תהא זו תגלית חדשה, כמשב רוח רענן, אם יבצע אלמוני כלשהו את המשימה בהצלחה!

דורית מונצר, תל-אביב

צחוק, צחוק, אבל...

אני קוראת ותיקה וקבועה של עיתונכם. הוא הבית אותי ליד דברים רבים: אל-כס, להתנגד, לתמוך ובייחוד להדהים. אך קשה לומר שהוא הצחיק. אבל מדורה של אודותה מנין, "לא לגברים", מצחיק עד לדמעות דמיון, כתוב בהומור שבינונית מובן שגם בני משפחתי יוצאים נשכרים מהמתכונים הנפלאים. טור זה הוא כטבילה בכריכה ביום שרב.

רות מקריין, תל-אביב

העולם הזה תכונות דומות ל"פרייבט איי" (העין הפרטית) האנגלי ולקאנאר אנ" שנה הצרפתי. בכל שלושת המקרים קיימת היכולת להציג את הצד השני של הן חדשות, את הממד האישי, פרטים לא-ידועים עם וניתוח לא-שיגרתי. רק בתחום אחד מפגיר העולם הזה: תחום ההומור והסאטירה. מדורו של קובי ניב מזכיר לי את בני

גדי (בן חמש וחצי), שכאשר אינו מצליח לעורר את תשומת-הלב הרצויה הוא נוהג לפלוט מילה גסה, מאלה שקל כיום ללמוד ברחוב ושאת משמעותה אין הוא מבין בדיוק, פרט לעובדה שהיא מרגיזה את אבא ואמא. למדנו להתמודד עם הבעיה בכך שהפסקנו להגיב, ומאז גם נפסקו המילים. אינני יודע אם המדור הסאטירי של קובי ניב מצליח אפילו להרגיז את מישו, אנו זקוקים להומור וסאטירה של ממש, כאוויר לנשימה. מה קרה למיכאל זוראץ ז"ל ור חבריו?

יאיר פלדמן, פתח-תקווה

בתור אחד הקורא את עיתונכם כבר שמונה שנים, וכמובן קורא את הבדיחות המצחיקות שמופיעות לפעמים, אני חייב לציין את המדור "שיחת הסאחבאק" מגי' ליון 2124, על הנושא "הסופרמרקט האי-רוטי". אני מתחף בצערה של איילת א. מראשון-לציון, על שאותו חת"ל עברתי אני חייב לציין שכל-כך צחקתי מהכתבה, עד שאני ממליץ לקוראים שלא קראו אותו או דילגו עליה, לשוב לאותו עניין ולקראה. מנחם חפ"ן, תל-אביב

מה המקור?

בעיתונכם (העולם הזה 2121) במדור נמר של נייר, פירסמתם תחת הכותרת "אנתולוגיה ישראלית", את שירו של מאיר ויזלטיר (המשך יבוא, אשר נדפס בביטאון משא כשבועיים לפני-כן). השיר נדפס ללא ציון המקור שממנו צולם ובידור עורכי-תי עם מר ויזלטיר העלה שאף לא טרח תם לבקש את רשותו להדפיס את השיר. כמה וכמה פעמים עבר הודמן לי לקרוא בשבועון הערות וטענות על כך שעי-תון זה או אחר מפרסם כתבה שמקורה בעבודת כתבים, מבלי לציין את המקור ומבלי לתת לשבועונם את האשראי המיקי צועי שהוא ראוי לו. נוהג זה פסול בעיני, כבעיניכם. נראה לי כי תוכלו לתקן מיקי צת מהמעוות שנעשה במיקרה זה, על-ידי פירסום הערה מתאימה בדבר המקור שממנו צוטט השיר.

איתן כו"נתן, "משא", תל-אביב

בעיתונכם הודפס במדור נמר של נייר שיר שלי (המשך יבוא, העוסק בפלישה ללבנון). שיר זה נדפס לפני שבועיים ב"משא", ועורך המדור שלכם הואיל להעתיק אותי בלי לשאול את פי ובלי ציון המקור. בראש השיר הדפיס תצלום ישן שלי, הנראה רע מאד, כיוון שגם הוא הועתק מעיתון אחר.

כידוע, מותר להדפיס יצירות סיפרות בלי נטילת רשות אך-ירוק אם עברו 50 שנה מיום מותו של המחבר. עד אז מחייב החוק (שלא לדבר על ההגניות) לפנות למחבר או ליורשיו, לקבל רשות ולפרסם שכר-סופרים מוסכם. חובה פשוטה ומפורסמת זו חלה גם על העולם הזה, ואפילו על דן עומר.

אין לי עניין להטריד את העולם הזה בתביעות מישפטיות, אבל אני מצפה ל-שלושה דברים: (א) התנצלות של דן עומר במדורו; (ב) שכר-סופרים הוגן; (ג) אי-הישנות של התנהגות כזאת בעתיד.

אני סומך עליכם שתבינו כי העניין עקרוני ואינו נובע מקטגוריות. מאיר ויזלטיר, תל-אביב

העולם הזה פירסם את שירו של ויזלטיר מפאת הבורה שנכללה בו, תוך ציון שם המשורר. בטעות לא התפרסם כי הוא פורסם לראשונה במשא, המוסף הסיפורתי של דבר, העולם הזה מתנצל על כך.

החוק מתיר לפרסם שיר ב"פירוסם חוזר" מבלי לבקש את רשות מחברו, ואם השיר עדיין לא קובץ בספר שירים אין צורך בציון המקור, בהתאם לאמנת זכויות היוצרים הבינלאומית.

תצלומי של הקורא ויזלטיר הינו תצלום הארכיון של המערכת, והוא לקוח מספר של המשורר. השיר לא פורסם ב"נמר של נייר" מתוך קנטרנות, אלא מתוך הערכה לתוכנו הפוריטי. האם חושב מאיר ויזלטיר, שלמשורר סמיה אל-קאסם מותר לתבוע כיום את כל עיתוני המדינה, שפירסמו באחרונה את שירו "קנינות", מבלי לבקש את רשותו?

15x15 crossword puzzle grid with numbers 1-104 in various cells.

- מאוזן: 1) ערוץ; 2) להבה; 3) ריבית שחור-רה; 4) מצבת-ויכרון; 5) קידומת הולנד-דית; 6) סלע בולט; 7) מכינויי האלו-הות; 8) אל המילחמה; 9) מלך עץ-נוי; 10) פריץ; 11) הסתכלות; 12) מלך שקס-פירי; 13) קריאת-שבר; 14) אמ-הפני-נה; 15) כינוי לחיילים הבריטים בארץ; 16) מספיק; 17) מהודשי השנה העברית; 18) מנומס; 19) מקולות הגברים במק-לה; 20) כלי-קיבול לנוזלים; 21) רקיע; 22) רסק; 23) לכאן; 24) שילטון; 25) חפץ יקר; 26) מלכסיקון הכלבים; 27) יבשה יבב; 28) קיים; 29) באופן; 30) זה; 31) חוטם; 32) אומנם, נכון; 33) מילא מעבר לשפתו; 34) חיבה עזה; 35) ערפילי; 36) שיר בלי התחלה; 37) חזרו; 38) הכניס בבריתו של אברהם; 39) ליקוי גופני; 40) מתודה; 41) מחוס-פס; 42) מיקצב פופולארי בשנות 20-; 43) נעימה; 44) היא שארם אל-שיר; 45) גוף ראשון יחיד; 46) בער ולא אוכל; 47) ריחם; 48) ריקוד ישראלי לאומי; 49) שיר פופולארי; 50) פרי-בטן; 51) חדר באוניה; 52) השליכו אבנים; 53) חלש נוצות; 54) שופט; 55) פרח-נוי; 56) נווד; 57) פלומה רכה; 58) רצון; 59) ללא סיבה מיוחדת; 60) מיניסטר; 61) אות בא"ב האנגלי; 62) מתגורר; 63) בתוכי.